

יום ב', כב' באדר א' תש"ס (28 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כב' באדר א'** תרצ"ב (1932-5692), התכנס **המושב השני של אסיפת הנבחרים ה-3** של היישוב היהודי בארץ. על סדר היום: נושאי עליה, פיתוח הארץ, חלק היהודים בעבודות הממשלה (של המנדאט), התנגדות למועצה המחוקקת, מיזוג הקהילה והעירייה בתל-אביב, והחלת חוקי השבת ביישובים היהודיים בארץ.

הרקע:

היישוב היהודי היה נתון במשבר מאז אמצע 1926. חודשים חלפו ואף שנים, והמשבר לא הסתיים. לעתים התחזק ולאחר-מכן נחלש, אולם ימי השפע האחרונים היו 7 שנים לפני-כן ומאז לא חזרו.

אחרי סתיו '29, דומה היה כי שתי סיבות מונעות יציאה מהמשבר. האחת – מהומות הדמים של אוגוסט '29 הטילו צל כבד על הארץ. האחרת, המשבר העולמי, שראשיתו בהתמוטטות הבורסה בניו-יורק, הורגש גם באירופה והשפעתו כאן היתה עניין שך זמן בלבד. כך מכל-מקום, הניחו כלכלנים.

לא כך קרה. אמנם היציאה מהמשבר לא הורגשה בשנות ה-30 הראשונות, אולם המשבר גם לא העמיק, כפי שהיה בארה"ב ובאירופה... ארץ-ישראל של 1932 ראתה את ראשיתה של ההתאוששות הגדולה. מפעלי הפיתוח הגדולים, כמו תחנת הכוח בנהריים ומפעל האשלג בצפון-ים-המלח, ייצרו במלוא הקיטור. תל-אביב, עיירה מנוממת מאז אמצע שנות ה-20, נטלה את גורלה בידיה ובחודשי האביב ערכה שני מפעלים גדולים – פתיחת יריד המזרח הבין-לאומי בשטח חדש, ואולימפיאדה יהודית ראשונה – המכביה. הרעת המצב מעבר לים עוררה מתרדמתה את העלייה. ב-1932 הגיעו 9500 עולים, ועוד כ-3000 תיירים יהודים שהעדיפו להישאר. עם גבור העלייה והתפתחות מפעלי הכלכלה והתיירות, השתנה גם מצב-הרוח הלאומי. השאלה היתה, האם לדבים יהיה המשך...

ב

אותו יום, יצא לאנגליה המשלוח הראשון של **אשלג (KCl)** מייצור מקומי. [ספר המאה]

22 שנים לאחר מכן, בשנת תשי"ד (1954-5714), היו תהפוכות פוליטיות בשתיים משכנות ישראל: נשיא מצרים – נגיב – הודח על-ידי **גמל עבד אל-נאצר**. ואדיב שישכלי, נשיא סוריה, נמלט ובמקומו בא **האשם אל-אתאסי**. נאצר היה מנהיגם האמיתי של 'הקצינים החופשיים' שהדיחו את המלך פארוק שנה וחצי לפני-כן, אבל הוא העדיף להישאר בצל ולהניח לגנרל נגיב להופיע בפומבי כמנהיג ההפיכה. כשנוכחו נאצר וחביריו להנהיגה שנגיב לא מוכן להישמע עוד להוראותיהם, החליטו להדיחו ולתפוס את השלטון.

נאצר, אחד הקצינים המוכשרים בצבא המצרי במלחמת השחרור, היה בכח המצרי הגדול שהיה נצור מאוקטובר '48 עד פברואר '49 בכיס פלוג'ה (אזור צומת פלוגות) שבדרום. ב-16 שנות שלטונו במצרים, הידרדרו היחסים עם ישראל, פרצו שתי מלחמות ("קדש" ו"ששת ימים"), ובמאמציו להשיג נשק חדש למדינתו, נאצר הכניס את ברה"מ למזרח התיכון כספקית הנשק העיקרית וכתומכת הגדולה של מדינות ערב. [ספר המאה / ישראל 50]

היום, בשנת תשי"ט (1959-5719), דרשה משפחת שמעה, שעלתה מתימן במבצע "מרבד הקסמים" לברר **מה עלה בגורל הילד פלטיאל, שנעלם 10 שנים קודם לכן**, כשהיה במוסד לילדים בירושלים. המשפחה טענה שהוא נמסר לאימוץ למשפחה יוצאת גרמניה שחיה בכפר אונו. התביעה נדחתה, אבל המשטרה לא הצליחה למצוא את הילד הנעלם. [ישראל 50]

יום נעים (עם תפילת "יתן טל ומטר לברכה")!